

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/126/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121427360
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6121427360.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Martiny Nemravovej, v právnej veci žalobcu: KUMAZ s.r.o., so sídlom Pionierska 44, 080 05 Prešov, IČO: 36 818 089, zastúpeného zástupcom JUDr. Roman Hojer s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Šustekova 51, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 50 708 953, proti žalovanému: J. C. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom XXX XX T. XXX, podnikajúci pod obchodným menom Ing. C. K., s miestom podnikania XXX XX T. XXX, IČO: 35 430 681 (žalovaný má pozastavenú podnikateľskú činnosť od 28.12.2020 do 27.12.2023), zastúpenému zástupcom Hriadel & Heger, Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Palisády 33, 811 06 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 643 359, v konaní o zaplatenie 12.210,45 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/114/2021-145 zo dňa 18. marca 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/114/2021-145 zo dňa 18. marca 2022 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 12.210,45 Eur, ktorý nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 01.03.2019 Zmluvu o dielo č. 201913, na základe ktorej sa zaviazal vykonať pre žalovaného dielo. Podľa žalobcu všetky práce boli vykonané riadne, včas a vo vysokej kvalite a k istým omeškaniam došlo výlučne iba na základe oneskoreného dodania potrebnej dokumentácie zo strany žalovaného. Podľa žalobcu omeškanie bolo v plnej miere spôsobené iba žalovaným. Žalovaný nenamietal kvalitu diela zhotoveného žalobcom, ani iné prípadné nedodržanie zmluvných podmienok. Cena diela bola dohodnutá na sumu 2.252.231,71 Eur. Žalobca vystavil žalovanému faktúru na sumu 204.690,- Eur, splatnú dňa 30.11.2019. Žalovaný zaplatil sumu iba čiastočne, a to vo výške 6.800,- Eur a časť sumy vo výške 197.890,- Eur do dnešného dňa nezaplatil. Následne žalobca vystavil žalovanému aj faktúru č. 201901015 na sumu 34.445,- Eur, ktorú žalovaný nezaplatil, faktúru č. 201901016 na sumu 5.331,- Eur, ktorú žalovaný neuhradil ani čiastočne a faktúru č. 202001001 na sumu 9.229,- Eur, ktorú taktiež neuhradil, ako ani faktúru č. 202001002 na sumu 4.383,- Eur. Celkovo žalovaný nezaplatil faktúry na sumu 251.278,- Eur. Žalovaný vystavil žalobcovi faktúru č. 2019067, splatnú dňa 31.01.2020 na sumu 103.677,41 Eur, ktorá pozostávala z troch čiastkových súm, a to zo sumy 49.635,65 Eur bez DPH, vo výške 2.880,- Eur bez DPH a vo výške 40.658,63 Eur. Z tejto sumy

žalobca uznal iba prvé dve položky v celkovej sume 63.018,78 Eur s DPH a položku vo výške 40.658,63 Eur žalobca neuznal ako oprávnenú. Žalobca jednostranne započítal tento nárok žalovaného voči jeho nezaplatenému nároku z faktúry č. 201901014 na sumu 204.690,- Eur. Z tejto faktúry vystavenej na sumu 204.690,- Eur žalovaný zaplatil sumu 6.800,- Eur a započítaná bola pohľadávka žalovaného vo výške 63.018,78 Eur. Z tejto faktúry následne boli dobropisované sumy vo výške 150,79 Eur a vo výške 2.511,- Eur. Žalovaný dňa 18.02.2020 uzatvoril so spoločnosťou ULMA CONSTRUCTION SK, s.r.o. Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej spoločnosť ULMA CONSTRUCTION SK, s.r.o. postúpila na žalovaného svoju pohľadávku voči žalobcovi na sumu 37.862,14 Eur. Dňa 28.02.2020 žalobca započítal túto pohľadávku žalovaného voči žalovanému nároku. Po započítaní z faktúry č. 201901014, splatnej dňa 30.11.2019 na sumu 204.690,- Eur zostal žalobcovi nezaplatený nárok vo výške 94.347,29 Eur. Žalobca v žalobe uviedol, že si uplatňuje iba zaplatenie úrokov z omeškania z daných súm za dané predmetné obdobia. Celkovo dlžné sumy nárokované žalobcom predstavujú 12.210,45 Eur titulom úrokov z omeškania.

3. V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na upomínacie konanie pred Okresným súdom Banská Bystrica, v ktorom bol vydaný dňa 09.08.2021 platobný rozkaz, poukázal na odpor podaný žalovaným, ako aj, že žalobca sa k podanému odporu nevyjadril ani na výzvu okresného súdu. Okresný súd poukázal na vyjadrenie žalovaného v podaní zo dňa 09.03.2022. Okresný súd nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie a za aplikácie ust. § 261 ods. 1, § 536 Obchodného zákonníka, § 150, § 151, § 191 v spojení s ust. § 215 ods. 1 CSP dospel k záveru, že žaloba žalobcu nebola opodstatnená a túto zamietol.

4. Okresný súd mal preukázané, že žalovaný ako objednávateľ so zhotoviteľom VBC Real, s.r.o. uzatvoril Zmluvu o dielo č. 201818 dňa 01.08.2018. Dňa 01.03.2019 žalovaný uzatvoril so žalobcom ako zhotoviteľom Zmluvu o dielo č. 201913. Medzi stranami sporu uzatvorenie týchto zmlúv nebolo sporné, nebola spochybňovaná platnosť týchto zmlúv. Okresný súd poznamenal, že v obidvoch zmluvách za zhotoviteľa vystupoval J. B. B., pričom J. B. B. bol konateľom spoločnosti VBC Real, s.r.o. a zároveň B. B. je síce konateľom žalobcu, ale v danom prípade nejde o tú istú osobu ako je konateľ spoločnosti VBC Real, s.r.o., pretože ide o menovca, a to v príbuzenskom vzťahu, ide o syna konateľa spoločnosti VBC Real, s.r.o., avšak J. B. B., ktorý je konateľom spoločnosti VBC Real, s.r.o. bol v zmluve označený ako oprávnená osoba. Hoci nebolo preukázané, že bolo predložené splnomocnenie tejto osoby konať za zhotoviteľa, t.j. za žalobcu, ani jedna zo strán nenamietala túto skutočnosť a nespochybňovala platnosť zmluvy z tohto dôvodu.

5. Okresný súd konštatoval, že strany sporu platne uzatvorili zmluvu o dielo, ktorá sa riadila Obchodným zákonníkom. Okresný súd ďalej poukázal na to, že predmetom sporu nie je cena diela, prípadne ani nezaplatené faktúry, ale predmetom sporu boli úroky z omeškania z nezaplatených faktúr žalovaným. Podľa okresného súdu išlo o špekulatívny postup zo strany žalobcu, ktorý výslovne pred okresným súdom potvrdil, že si uplatňuje iba úroky z omeškania, pretože nemá dostatok finančných prostriedkov na to, aby mohol zaplatiť súdny poplatok za žalobu o zaplatenie istiny z dôvodu nezaplatených faktúr, pričom nenavrhol ani oslobodenie od súdnych poplatkov. Okresný súd opätovne poukázal na to, že takýto postup žalobcu je síce špekulatívny, ale nie je zákonom vylúčený. Okresný súd sa preto najskôr musel zaoberať tým, či žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie istiny, a teda, či vystavené faktúry pre žalovaného, ktoré nezaplatil, sú opodstatnené a v dôsledku nezaplatenia, či sa skutočne žalovaný dostal do omeškania. Okresný súd poukázal na list žalovaného zo dňa 20.01.2020, ktorým odstúpil od zmluvy o dielo z dôvodov, že čas plnenia na vykonanie celého diela exspiroval a dielo nebolo stavebne ukončené v dohodnutom čase podľa zmluvy a nebola ani dohodnutá písomná zmena termínov podľa zmluvy. Žalovaný poukázal v danom liste aj na to, že sa vyskytli skutočnosti brániace v pokračovaní zmluvného vzťahu, a to najmä také, ktoré spočívali v tom, že zhotoviteľ podľa výpisu z obchodného registra nemá v predmete tie činnosti, teda nemá ani oprávnenie riadne plniť záväzky, ktoré na seba zmluvou prevzal. Žalovaný v danom liste požiadal o vypratanie a uvoľnenie staveniska a o odovzdanie diela alebo jeho časti na základe protokolu podľa čl. 5 zmluvy, a to najneskôr do 27.01.2020 do 12.00 hod.. Ďalej z e-mailovej komunikácie medzi žalobcom a žalovaným okresnému súdu vyplynulo, že žalovaný vytýkal nedostatky diela a zároveň ich reklamoval a vyzýval na odstránenie väd. Uvedené vyplynulo aj z listu z 19.02.2020 spolu s pripojenou fotodokumentáciou (č.l. 51 a nasl. spisového materiálu). Z predložených listín okresnému súdu vyplynulo, že žalovaný vrátil faktúry č. 202001002 na sumu 4.383,- Eur listom zo dňa 02.04.2020 z dôvodu, že reálne sa žiadne pomocné lešenie pri výkone prác nepoužívalo, a ani pri oddeňovaní sa nepoužíva pomocné lešenie, čo potvrdil aj majster na stavbe, rozpočtár a aj spoločnosť,

ktorá realizuje následne ďalšie takéto práce na stavbe. Žalovaný poukázal aj na to, že do dnešného dňa neboli odstránené závažné závady, ktoré odhaduje vo výške 20.000,- Eur a na ktoré zašle znalecký posudok s faktúrou. Z listín vykonaných pred okresným súdom vyplynulo, že žalovaný vrátil aj ďalšie faktúry ako je č. 202001003. Okresný súd poukázal na to, že žalobca i napriek predloženým listinám a podaniu žalovaného sa nevyjadril, a to ani na výzvu vo forme uznesenia súdu.

6. Okresný súd poukázal na jednotlivé rozhodné body uzavretej zmluvy o dielo, a to bod 2.1 Zmluvy o dielo č. 201913 zo dňa 1.3.2019, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, v ktorej žalobca vystupoval ako zhotoviteľ a žalovaný ako objednávateľ (ďalej aj len „zmluva o dielo“), bod 4.3 zmluvy o dielo v spojení s bodom 5.2, 4.3, 2.10. Z týchto rozhodných ustanovení zmluvy o dielo okresnému súdu vyplynulo, že povinnosť odovzdať dielo sa považuje za splnenú podpisom písomného protokolu o odovzdaní diela stranami. Ďalej faktúra musí mať písomne odsúhlasený súpis, takýto súpis nebol okresnému súdu preukázaný, ani potvrdený. Podľa zmluvy o dielo, dielo sa považovalo za splnené až podpisom písomného protokolu o odovzdaní diela stranami. Žiadny takýto protokol o odovzdaní diela neexistoval a nebol ani podpísaný, a preto okresný súd konštatoval, že dielo nebolo odovzdané. Podľa okresného súdu žalobca nepreukázal odovzдание diela žiadnym spôsobom, žalobca nepreukázal vykonanie, odovzдание diela, a preto nepreukázal ani vznik nároku na cenu diela.

7. Podľa vykonaného dokazovania bolo preukázané to, že žalovaný reklamoval vady diela, vrátil aj faktúry a odstúpil od zmluvy. Žalobca tvrdil vykonanie zápočtov, avšak aj žalovaný vykonal zápočty.

8. Okresný súd v odseku 35. odôvodnenia napadnutého rozsudku, na základe vykonaného dokazovania podľa ust. § 191 CSP zhrnul závery v jednotlivosti tak, že nebolo sporné platné uzavretie zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným, nebolo sporné vystavenie faktúr, ktoré žalovaný neuhradil riadne a včas, nebolo sporné, že žalovaný niektoré faktúry vrátil s tým, že dielo reklamoval po zistení väd, nebolo sporné, že vystavené faktúry neobsahovali písomne odsúhlasený súpis, ktorý bol podmienkou na to, aby tieto faktúry sa stali splatné. Na základe uvedeného okresný súd konštatoval, že nedošlo k splatnosti faktúr. Súčasne súd prvej inštancie konštatoval, že dielo nebolo odovzdané riadne a včas, nebol ani spísaný protokol o odovzdaní diela. Žalobca preto nepreukázal odovzдание diela. Ak nebol odsúhlasený žiaden súpis, nedošlo podľa okresného súdu k splatnosti faktúr, a preto nemohlo dôjsť ani k omeškaniu ich úhrad. Z uvedených dôvodov okresný súd mal za to, že aj napriek nejakým zápočtom, žalovaný sa nedostal do omeškania.

9. Okresný súd poukázal na to, že ak žalobca, resp. žalovaný predkladali listiny na pojednávaní nariadenom na 18.03.2022, tak okresný súd podľa ust. § 153 CSP na ne neprihliadal, pretože mal za to, že tieto listiny neboli zo strany žalobcu, či žalovaného predložené riadne a včas, a to aj s poukazom na dátum podania žaloby dňa 22.07.2021, výzvu zo strany okresného súdu, ktorá bola vo forme uznesenia doručená žalobcovi na vyjadrenie, aj napriek tomu sa žalobca k tomuto podaniu nevyjadril a až na nariadenom pojednávaní predkladal listiny, na ktoré predtým ani neodkazoval, pričom išlo o nariadené pojednávanie ako druhé v poradí, pretože prvé pojednávanie bolo zrušené. Okresný súd mal za to, že strany sporu mali dostatok času na predloženie všetkých potrebných listín a nebol dôvod predkladať ich až na nariadenom pojednávaní, ak všetky námietky boli vopred so značným časovým odstupom pred pojednávaním predložené a oznámené a dané na vedomie.

10. Okresný súd uviedol, že žalobca nepreukázal svoj nárok, neuviedol podstatné a rozhodujúce tvrdenia, tieto nepodložil dôkazmi. Neunesenie dôkazného bremena žalobcu vyústilo do neúspechu v spore. Žalobca podľa okresného súdu žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal vykonanie diela, odovzдание diela, odstránenie väd, ktoré boli vytýkané. Žalobca nevyvrátil tvrdenia žalovaného o vadách, o neexistencii písomne odsúhlaseného súpisu a ani nepreukázal protokol o odovzdaní diela, či iným spôsobom nepreukázal odovzдание diela. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že mu vznikol nárok na zaplatenie ceny diela, ktorý nárok, hoci nebol predmetom sporu, tak okresný súd prejudiciálne sa musel zaoberať samotným dielom, jeho vykonaním a samotnou existenciou nároku na zaplatenie ceny diela, pokiaľ mal rozhodovať o nároku na úroky z omeškania. Okresný súd v závere odôvodnenia svojho rozsudku konštatoval, že nemal preukázanú existenciu vzniku nároku žalobcu na zaplatenie ceny diela, ako aj, že faktúry nenadobudli splatnosť vzhľadom na zmluvné dojednania zmluvy o dielo pre neexistenciu písomne odsúhlaseného súpisu a taktiež pre nepreukázanie odovzдания diela. Okresný súd preto nemohol priznať príslušenstvo spočívajúce v úrokoch z omeškania z dôvodu údajne nezaplatených faktúr zo strany žalovaného, preto žalobu zamietol v celom rozsahu.

11. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol podľa ust. § 255, § 262 CSP. Úspešným v spore bol žalovaný, ktorému bol priznaný proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

12. Proti tomuto rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Primárne žalobca uviedol, že rozhodnutie okresného súdu sa mu javí ako absolútne tendenčné v jeho neprospech. Okresný súd nezobral do úvahy ním na prvom pojednávaní predložený dôkaz, ako to uviedol v odseku 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Išlo pritom o stručný list s podacím lístkom a doručenkou. Nešlo o žiaden dokument, s ktorým by bolo potrebné sa oboznamovať pracne a náročne. Jeho vykonanie rovnako nespôsobovalo odročenie pojednávania, či akékoľvek náklady pre súd alebo sporové strany. Podľa žalobcu okresný súd koncentráciu použil extenzívne a účelovo. Týmto spôsobom bezdôvodne znemožnil žalobcovi predložiť vo veci stručný a jasný dôkaz. Podľa žalobcu zásada koncentrácie konania nemá slúžiť ako prostriedok na neprimerané a neodôvodnené znemožnenie strane predložiť dôkaz. Žalobca navrhol, aby sa odvolací súd s týmto dôkazom oboznámil a aby uznal, že jeho vykonanie a vzatie do úvahy by celkom určite nespôsobilo žiadne prietahy či náklady. Čokoľvek by žalobca na pojednávaní uviedol či predložil, viedlo by to k nezobratiu takého tvrdenia, či dôkazu do úvahy a rozhodnuté by bolo tak, ako okresný súd mal uvedené rozhodnuté už vopred. Podľa žalobcu okresný súd mal vo veci jasno ešte pred prvým pojednávaním vo veci. V takomto prípade nebolo potrebné vôbec vytyčovať pojednávanie a predvolávať sporové strany a ich právnych zástupcov. Okresný súd na prvom pojednávaní oznámil svoje predbežné právne posúdenie veci. Žalobca v nadväznosti na toto reagoval a predložil dôkaz a tvrdenia, ktoré okresný súd odmietol vykonať a zobrať do úvahy. Žalobca nesúhlasil s tvrdením okresného súdu, ktoré bolo uvedené v odseku 12. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorý postup žalobcu na uplatnenie úrokov z omeškania hodnotil ako špekulatívny. Podľa názoru žalobcu súdu v civilnom konaní neprináleží uvádzať takéto subjektívne hodnotenia. Žalobca vysvetlil, že nemal dosť peňazí na zaplatenie súdneho poplatku na uplatnenie si celej svojej pohľadávky. Subjektívne hodnotenie zo strany okresného súdu je podľa názoru žalobcu neférové, tendenčné a svedčiace o zaujatosti súdu v neprospech žalobcu. Žalobca má právo na nezaujaté zaobchádzanie zo strany súdu. Okresný súd sa podľa názoru žalobcu výrazne odchyľil od nezaujatosti. Podľa výsledkov dokazovania mal žalobca za to, že dielo riadne vykonal. Ak aj nedošlo k protokolárnemu odovzdaniu diela, je nesporné, že fakturované práce riadne vykonal. V podstate to uviedol aj samotný žalovaný. Žalobca poukázal na str. 7 zápisnice z pojednávania. Ak podľa zmluvy malo byť dielo odovzdané podpisom písomného protokolu, pričom bolo zrejmé, že medzi sporovými stranami došlo k vážnemu narušeniu vzťahov a dôvery a taký protokol podpísaný nebol, okresný súd nemôže nárok žalobcu len tak zmietnuť zo stola s tým, že predsa dielo vykonané nebolo. Okresný súd takýmto postupom zamedzil uplatneniu práva žalobcu na zaplatenie ceny diela. V takom prípade by sa každý odberateľ zbavil povinnosti zaplatiť za dodané dielo, či tovar jednoducho tým, že by nepodpísal preberací protokol, čo je absurdná predstava. Závery okresného súdu v odsekoch 26. a 29., 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku sú podľa žalobcu v rozpore s vykonaným dokazovaním, pokiaľ sa konštatuje nepreukázanie vykonania diela. Žalobca nesúhlasil ani s odsekom 35. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu. Žalobca mal za to, že sa javí, že konajúci okresný súd bol voči nemu zaujatý a postupoval, ako aj rozhodol tendenčne v neprospech žalobcu. Rovnako podľa žalobcu závery rozsudku okresného súdu v odseku 42. odôvodnenia sú zaujaté a tendenčné v jeho neprospech. Žalobca ďalej v odvolaní poukázal aj na odsek 44. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu. Žalobca uviedol, že zo strany žalovaného neboli žiadne upozornenia na meškanie s termínom plnenia zmluvy, ani na kvalitu, neboli dohodnuté a stanovené dielčie termíny postupu stavebných prác. Dôvodom bola platobná disciplína žalovaného, nekvalitne pripravená projektová dokumentácia a z tohto dôvodu došlo k prerušeniu a pozastaveniu vykonávaných prác na stavbe. Celý konštrukčný systém stavby bol zmenený z dôvodu zmeny vodorovných stropných konštrukcií z panelov na monolitické stropy. Žalovaný dňa 10.7.2019 zadal prepracovať novú výrobnú dokumentáciu statiky firme STAVOKOV PROJEKT, s.r.o., Trenčín. Následne bola hneď dňa 10.7.2019 pozastavená výstavba až do termínu 10.9.2019. Celý konštrukčný systém stavby bol zmenený z dôvodu zmeny vodorovných stropných konštrukcií z panelov na monolitické stropy, čo malo za následok zmenu charakteru statiky stavby, ocenenia stavby a dopracovanie nových cenových položiek do rozpočtu. Dňa 18.9.2019 bola žalobcovi odovzdaná prvá časť novej, upravenej projektovej dokumentácie časti 1. - 6. poschodie a dňa 19.12.2019 bola žalobcovi odovzdaná druhá časť opravenej dokumentácie. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

13. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 07.06.2022 (č.l. 163 - 165 spisu). Žalovaný sa stotožnil s odôvodnením a závermi okresného súdu, obsiahnutými v napadnutom rozsudku okresného súdu a považoval ho za vecne správny. Tvrdenie žalobcu, že okresný súd zásadu koncentrácie použil extenzívne a účelovo, žalovaný považoval za irelevantné vzhľadom na celkový priebeh súdneho konania. Žalobca bol po podaní odporu žalovaným okresným súdom uznesením zo dňa 15.10.2021, č.k. 18Cb/114/2021-68 vyzvaný na vyjadrenie k odporu, uvedenie skutočností, označenie dôkazov na preukázanie tvrdení, k čomu zo strany žalobcu až do uskutočnenia pojednávania vo veci samej, ktoré sa konalo dňa 18.03.2022, nedošlo. Až na pojednávaní dňa 18.03.2022 právny zástupca žalobcu chcel predložiť dôkazy na preukázanie tvrdení. Žalovaný poukázal na ust. § 151 CSP, z ktorého vyplýva, že každá strana sporu je povinná pravdivo a zároveň aj v primeranom čase čo najskôr tvrdiť, uvádzať skutkové tvrdenia a tieto podložiť dôkaznými prostriedkami, čo však žalobca neučinil. Žalovaný poukázal na Čl. 8, Čl. 10 ods. 1 základných princípov CSP, účel sudcovskej koncentrácie konania v spojení s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 530/2018 zo dňa 15.11.2018. Žalovaný mal za to, že okresný súd správne uplatnil sudcovskú koncentráciu, keď neprihliadol na prostriedky procesnej obrany a návrhy na dokazovanie žalobcu, ktoré boli prednesené až na pojednávaní konanom dňa 18.03.2022. Žalobca mal možnosť predložiť prostriedky procesnej obrany včas a nie až na pojednávaní, čo by si vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal vykonanie a odovzdanie diela podľa uzavretej zmluvy o dielo, a preto mu nevznikol nárok na cenu diela. Podľa zmluvných dojednaní faktúra je splatná do 35 dní od vystavenia faktúry objednávateľovi spolu s objednávateľom písomne odsúhlaseným súpisom prác a stavebných výrobkov. Keďže žiadny odsúhlasený súpis nebol daný, nedošlo ani k splatnosti faktúr, a preto nemohlo dôjsť ani k omeškaniu ich úhrad. Žalovaný sa preto nedostal do omeškania. Žalovaný zdôraznil, že nárok na úroky z omeškania je nárokom akcesorickým vo vzťahu k istine. Žalovaný poprel dôvodnosť žalobcovho nároku a uvedené aj preukázal, čo žalobca žiadnym spôsobom nevyvrátil. Žalovaný zdôraznil povinnosť dôkazného bremena a dôsledok neúspechu v spore v prípade, ak si strana sporu nesplní svoju dôkaznú povinnosť. Žalovaný bol toho názoru, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, v súlade so zákonom a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, preto navrhol rozsudok potvrdiť s priznaním trov odvolacieho konania žalovanému.

14. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý nerozumel vyjadreniu žalovaného, v čom by malo byť odvolanie žalobcu nemiestne. Jediné, čo bolo doposiaľ v tomto konaní nemiestne, bolo správanie advokátskeho koncipienta, ktorý zastupoval na hlavnom pojednávaní žalovaného. Žalobca nesúhlasil s vyjadrením žalovaného v tom, že žalobca mal všetky dôkazy predložiť a navrhnúť ešte pred prvým pojednávaním. Ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania, aj sám žalovaný priamo na pojednávaní navrhol vykonanie nových dôkazov. Žalobca preto považoval opakovanú argumentáciu koncentrácie konania žalovaným za zjavne účelovú. Žalovaný podľa žalobcu vo vyjadrení neuviedol žiadne relevantné tvrdenia, preto žalobca zotrval na odvolacom návrhu.

15. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 6.7.2022 (č.l. 177 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu doručené žalovanému, s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní, ktorú možnosť žalovaný do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

16. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalobcu a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za dodržania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

17. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k 13Cob/126/2022-181 zo dňa 15.12.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 10.01.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

18. Krajský súd primárne uvádza, že odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok okresného súdu posudzoval v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov žalobcu, vyjadrených v ním podanom odvolaní,

za viazanosti skutkovým stavom zisteným okresným súdom za aplikácie ust. § 383 CSP, keďže nebol zistený dôvod pre zopakovanie alebo doplnenie dokazovania, za súčasného konštatovania krajským súdom, keď pre návrh žalobcu na vykonanie dôkazu v odvolacom konaní, žalobcom predloženého na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 18.03.2022, nebol preukázaný žiaden z dôvodov podľa ust. § 366 písm. a) až d) CSP k tomu, aby odvolací súd takýto dôkaz vykonal až v štádiu odvolacieho konania.

19. Bolo nesporné, že predmetom súdneho sporu bol žalobcom vyčíslený úrok omeškania vo výške 12.210,45 Eur, zaplataenia ktorého sa voči žalovanému domáhal. Žalobca k takto uplatnenému nároku podľa Čl. 8 CSP v spojení s ust. § 132 CSP bol povinný uviesť tvrdenia na uplatnený úrok z omeškania, a tieto tvrdenia podložiť dôkazmi. Podľa ust. § 132 ods. 3 CSP žalobca už k podanej žalobe bol povinný pripojiť dôkazy okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Krajský súd má za to, že povinnosť žalobcu označiť a pripojiť dôkazy je zákonnou úpravou daná žalobcovi už v štádiu podania žaloby.

20. Podľa obsahu spisového materiálu bolo zrejmé, že žalobca sa svojim návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým sa žalovanému uloží povinnosť zaplatiť mu vyčíslené úroky z omeškania 13.767,40 Eur. Vo veci bol Okresným súdom Banská Bystrica vydaný platobný rozkaz sp. zn. 12Up/1206/2021 zo dňa 9. augusta 2021, ktorým bolo žalobe žalobcu o zaplataenie sumy 12.210,45 Eur vyhovené. Proti platobnému rozkazu bol podaný žalovaným odpor, ktorý spolu s prílohami, a to listinnými dôkazmi, označenými žalovaným, bol doručený žalobcovi prostredníctvom zástupcu podľa doručienky na č.l. 57 spisu dňa 10.09.2021 spolu s výzvou Okresného súdu Banská Bystrica, aby sa žalobca v lehote 15 dní vyjadril k odporu. Žalobca prostredníctvom zástupcu sa k odporu žalovaného nevyjadril. Bolo uskutočnené len podanie s návrhom na pokračovanie v konaní na príslušnom súde, podľa ktorého návrhu Okresný súd Banská Bystrica vec postúpil Okresnému súdu Žilina.

21. Okresný súd nariadil termín pojednávania na deň 24.02.2022 o 09:00 hod., ktorý bol odročený z dôvodu žiadosti právneho zástupcu žalobcu na termín 18.03.2022 o 10:30 hod. (č.l. 115 spisu). Pred termínom pojednávania dňa 18.03.2022 žalovaný doručil okresnému súdu vyjadrenie v podaní zo dňa 09.03.2022, ktoré podľa postupu okresného súdu, a to podaním zo dňa 16.03.2022 (č.l. 127 spisu) bolo doručené žalobcovi prostredníctvom zástupcu. I napriek uvedenému postupu okresným súdom žalobca do termínu pojednávania, t.j. do dňa 18.03.2022 nerealizoval svoje práva, keď sa nevyjadril k odporu žalovaného a ním doloženým listinným dôkazom. Bol to žalobca, ktorý sa svojim postupom zbavil svojich práv, pokiaľ mal postupom okresného súdu vytvorený časový priestor k tomu, aby sa vyjadril, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, na vyvrátenie tvrdení a dôkazov doložených žalovaným tak k podanému odporu žalovaného, ako aj v priebehu konania pred okresným súdom. Krajský súd má za to, že vzhľadom k tomuto časovému priestoru, ktorý bol poskytnutý žalobcovi od momentu doručenia odporu žalovaného spolu s dôkazmi, a to listinami dňa 10.09.2021, s výzvou na vyjadrenie, nevyužitím práva žalobcom na vyjadrenie a označenie dôkazov, nebolo možné súhlasiť so žalobcom o účelovom aplikovaní zásady koncentrácie konania, s porušením práva žalobcu na spravodlivý proces. Žalobcovi nebolo postupom okresného súdu znemožnené predkladať dôkazy. Krajský súd na základe zisteného konštatuje zákonnosť postupu okresného súdu pri aplikovaní sudcovskej koncentrácie konania v zmysle ust. § 153 CSP, ak okresný súd na pojednávaní konanom dňa 18. marca 2022 nevyhovel návrhu žalobcu na vykonanie dôkazu označeného až na tomto pojednávaní.

22. Krajský súd má za to, že okresným súdom aplikovaná sudcovská koncentrácia konania bola v súlade s jej zmyslom a účelom, keď ňou sa má zabezpečiť hospodárnosť a rýchlosť súdneho konania, zamedziť oneskorenému predkladaniu skutkových tvrdení, návrhov na vykonanie dokazovania, ktoré je možné predložiť v skoršom štádiu konania, čo smeruje k zbytočnému predlžovaniu konania a zabezpečiť tak, aby poskytnutie súdnej ochrany bolo rýchle a účinné. Táto skutočnosť, resp. tento účel sudcovskej koncentrácie konania je výraznejší o to, ak je strana sporu zastúpená advokátom, ktorý by mal chápať význam a dôsledky sudcovskej koncentrácie konania a ktorý by mal mať dostatočné vedomosti na to, aby posúdil, že nerešpektovanie výzvy súdu, spojenej so sudcovskou koncentráciou, môže mať za následok stratu sporu na strane svojho klienta.

23. K vecne správne aplikovaniu sudcovskej koncentrácie konania okresným súdom v okolnostiach danej konkrétnej sporovej veci krajský súd uvádza, že sudca so znalosťou konkrétnej veci vie najlepšie posúdiť adekvátnosť a včasnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej

obrany. Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného úroku a prostriedky procesnej obrany včas. Podľa názoru krajského súdu vecne správne žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 530/2018 zo dňa 15.11.2018, z ktorého vyplýva ...„keďže sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy, spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať.“

24. Strana sporu má právo dôkazy navrhnuť. Uvedené právo na základe sudcovskej a zákonnej koncentrácie konania (§ 153, § 154 CSP) je zákonom vymedzeným spôsobom limitované časovým kritériom, dokedy môže sporová strana právo na označovanie, predkladanie dôkazov uplatniť. K priebehu a postupu konania pred okresným súdom, pokiaľ žalobca nerešpektoval výzvy a pokyny okresného súdu na označenie a prekladanie dôkazov, tak potom nastúpilo rozhodovacie právo okresného súdu, či uplatní dôsledky sudcovskej koncentrácie konania. Ak okresný súd uplatnil sudcovskú koncentráciu konania, tak krajský súd nezistil nezákonnosť takéhoto postupu, nezistil, že by došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, a preto tento odvolací dôvod žalobcu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP nebol opodstatnený.

25. Ďalšími odvolacími dôvodmi žalobca namietal nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie veci. Ani tieto odvolacie dôvody žalobcu neboli opodstatnené, pretože okresný súd v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie pre posúdenie žalobcovho nároku a následne vyjadril aj právne posúdenie veci, u ktorého nebol zistený rozpor s okresným súdom aplikovanou právnou úpravou, ktorú vyjadril v odôvodnení napadnutého rozsudku.

26. Je nepochybné, že pre žalobcom uplatnený úrok z omeškania bolo nevyhnutné posúdiť, či na základe zmluvného vzťahu alebo podľa zákonnej úpravy došlo k omeškaniu žalovaného, t.j. či žalobca na základe svojej dôkaznej povinnosti preukázal existenciu peňažného záväzku žalovaného, pri plnení ktorého nastalo omeškanie žalovaným. Okresný súd preto vecne správne postupoval, ak hodnotil, či nastala splatnosť pohľadávky žalobcu, a to ceny diela, so zaplatením ktorej mal byť žalovaný v omeškaní, za ktoré žalobca uplatňoval vyčíslený úrok z omeškania v sume 12.210,45 Eur. Okresný súd vecne správne postupoval, pokiaľ pre zodpovedanie, či žalovaný bol v omeškaní so splnením peňažného záväzku, vychádzal zo Zmluvy o dielo č. 201913 zo dňa 1.3.2019 (ďalej len „zmluva o dielo“), uzavretej medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom a z nej rozhodných zmluvných dojednaní, ak žalobca a žalovaný dohodli platobné podmienky v bode 4 uzavretej zmluvy o dielo. Práve podľa zmluvy o dielo v bode 4, označenom ako „platobné podmienky“ pre splatnosť faktúry sa vyžadoval písomne odsúhlasený súpis prác a stavebných výrobkov žalovaným ako objednávateľom, ktorú zmluvne dohodnutú podmienku k splatnosti faktúry žalobca nepreukázal. K odovzdaniu a prevzatíu diela podľa zmluvy o dielo v bode 5 žalobca a žalovaný dohodli, že povinnosť odovzdať dielo sa považuje za splnenú podpisom písomného protokolu a odovzdaním diela stranami. Ani túto zmluvnú dohodu žalobca v konaní nepreukázal, t.j. že bol protokol o odovzdaní diela písomne podpísaný žalobcom a žalovaným. Ak sa aj žalobca bránil tvrdením, že vzhľadom na rozpory so žalovaným k podpísaniu protokolu o odovzdaní diela žalovaným nedošlo, tak práve v bode 5.2 zmluvy o dielo sa žalovaný ako objednávateľ zaviazal, že poskytne žalobcovi ako zhotoviteľovi pri odovzdaní diela potrebné spolupôsobenie a ak k uvedenému spolupôsobeniu zo strany žalovaného nedošlo, tak žalobca bol povinný preukázať, že takéto potrebné spolupôsobenie od žalovaného vyžadoval, aj napriek tomu k nemu nedošlo, v dôsledku čoho nebolo možné prihliadať na zmluvnú dohodu o podpísanom protokole o odovzdaní diela stranami sporu. K uvedenému však na základe dôkaznej povinnosti žalobcu v priebehu súdneho konania nedošlo, resp. žalobca neposkytol tvrdenia a následne ani dôkazy. Ak okresný súd na základe vykonaného dokazovania podľa uzavretej zmluvy o dielo nemal preukázanú splatnosť faktúr, tak následne nemohlo nastať ani omeškanie žalovaného s ich zaplatením, a preto žalobca nepreukázal žalobou uplatnené úroky z omeškania. Krajský súd zvyrazňuje, že na základe dôkazného stavu zisteného v danej sporovej veci nebolo žalobcom preukázané omeškanie žalovaného so splnením zmluvného záväzku, preto ak za tohto stavu bola žaloba žalobcu zamietnutá, došlo k vecne správne rozhodnutiu napadnutým rozsudkom okresného súdu.

27. K odvolaciemu dôvodu žalobcu, že postup okresného súdu bol v jeho neprospech, tendenčný, ako aj, že sa okresný súd výrazne odchyľil od nezaujatosti, keď mal vo veci jasno ako rozhodne, a to ešte pred prvým pojednávaním, krajský súd poukazuje na ust. § 53 ods. 3 CSP. V odvolaní žalobca poukazoval na postup okresného súdu na nariadenom pojednávaní. Okolnosti postupu konkrétnej sudkyne, resp. jej

procesný postup, rozhodovanie o tom, v ktorom štádiu súdneho konania uplatní sudcovskú koncentráciu konania, sporovú vec pripraví tak, aby bolo možné o nej rozhodnúť na jedinom pojednávaní, v súhrne nie sú dôvodmi zaujatosti, a to ani pre pomer sudkyne k strane žalobcu a ani pre pomer k veci. Tento odvolací dôvod žalobcu preto podľa krajského súdu nemohol predstavovať odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. c) CSP a ani ním nemohlo dôjsť k vadám konania, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

28. Žalobca v odvolaní namietol terminológiu, ktorú použil okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku, keď jeho postup o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 12.210,45 Eur vyhodnotil ako „špekulatívny“. Krajský súd k použitému pojmu okresným súdom uvádza, že právnická alebo fyzická osoba, ak má za to, že disponuje nárokom, resp. pohľadávkou a rozhodne sa obrátiť na súd, potom je už vecou súdneho konania, dokazovania, či aj tento tvrdený nárok, resp. pohľadávku voči protistrane preukáže. Nie je preto potrebné, aby súd posudzoval takýto postup ako „špekulatívny“, ak sa strana sporu rozhodne uplatniť súdnou cestou príslušenstvo pohľadávky a nie samotnú pohľadávku. Uvedená terminológia použitá okresným súdom sa však v konečnom výsledku nedotkla vecnej správnosti rozhodnutia okresného súdu.

29. Krajský súd nezistil relevantnosť ani jedného z odvolacích dôvodov žalobcu, preto vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu potvrdil ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, v spojení aj so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ktorý osobitnými odvolacími dôvodmi žalobcu nebol napadnutý, avšak ako výrok závislý od výroku vo veci samej bol rovnako potvrdený ako vecne správny.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému voči žalobcovi bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.